

PROMOTIE ROELOF WAAIJMAN, DIAFOS ONDERZOEKER

Op 5 juli jl. is Roelof Waaijman aan de Universiteit van Amsterdam (UvA) gepromoveerd op het DIAFOS onderzoek. Op deze dag verdedigde Roelof zijn proefschrift getiteld "Improving footwear to prevent ulcer recurrence in diabetes: Analysis of adherence and pressure reduction" ten overstaan van familie, vrienden en collega's in de aula van de UvA in het centrum van Amsterdam. Een verslag.

De verdediging van het proefschrift

In maart 2007 begon Roelof, bewegingswetenschapper, bij de afdeling Revalidatie in het AMC aan het DIAFOS ('Diabetic Foot Orthopedic Shoe') onderzoek, een onderzoek waar al vele keren verslag van is gedaan in Orthopedische Techniek. In het DIAFOS onderzoek werkten 10 ziekenhuizen en 9 schoentechnische bedrijven nauw samen en werd primair het effect bestudeerd van orthopedisch maatschoeisel, dat op geleide van drukmetingen werd aangepast en verbeterd, op het voorkomen van voetwonden bij patiënten met diabetes mellitus. Naast Roelof werd Mark Arts, tevens bewegingswetenschapper, aangesteld om het onderzoek uit te voeren.

In het proefschrift van Roelof werd de nadruk vooral gelegd op de analyse van drukverlagende effecten van het orthopedische schoeisel, de therapietrouw in het dragen van het schoeisel en de klinische uitkomsten

(de voetwonden). Na een algemene inleiding heeft Roelof in de eerste 2 hoofdstukken van het proefschrift enkele methodologische aspecten van het meten van druk en therapietrouw beschreven. In het derde hoofdstuk is een uitgebreide studie beschreven naar de therapietrouw in het dragen van de orthopedische schoen bij diabetes patiënten. In hoofdstuk 4 heeft Roelof geanalyseerd hoeveel drukverlaging bereikt kan worden met het aanpassen van het orthopedische schoeisel en of deze drukverlaging over de tijd te behouden is. Hoofdstuk 5 in het proefschrift betreft het hoofdartikel van het DIAFOS onderzoek, naar het effect van drukverbeterd schoeisel op het aantal voetwonden dat in 18 maanden ontstond. In hoofdstuk 6 heeft Roelof de belangrijkste verklarende factoren van deze voetwonden beschreven. Het proefschrift is afgesloten met een algemene discussie. De uitkomsten van de verschillende

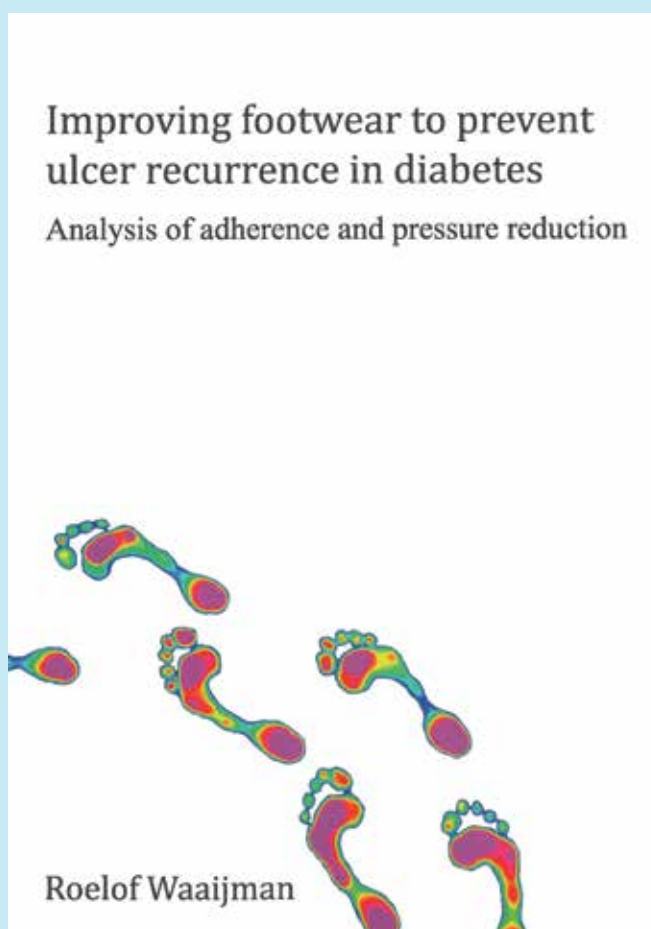
onderzoeken zijn na te lezen in de DIAFOS special van uitgave september 2012 van dit vakblad.

Na ruim 6 jaar hard gewerkt te hebben aan zijn onderzoek en zijn 'boekje' met veel inzet afgekregen te hebben mocht Roelof op 5 juli dan eindelijk zijn proefschrift verdedigen. De plechtigheid, een openbare zitting, vond plaats in de Lutherse Kerk, een indrukwekkende locatie waar vele promovendi Roelof zijn voorgegaan en zullen volgen. Familieleden, vrienden van Roelof, collega's van het AMC en ook collega's van de DIAFOS centra zaten met spanning te wachten op wat komen ging. Na een korte uiteenzetting van de resultaten uit het onderzoek in het 'lekenpraatje' begon de verdediging. Dit gebeurde ten overstaan van een commissie van 6 wijze geleerden (niet allemaal uit het oosten!) die zich verdiept hadden in het proefschrift en Roelof gedu-

rende 45 minuten nog eens even op kritische wijze aan de tand voelden over de inhoud. De 'oppositie' werd gevoerd door professor Bossuyt, hoogleraar epidemiologie in het AMC, professor Postema, hoogleraar Revalidatie in het UMC Groningen, professor Schaper, hoogleraar endocrinologie in het UMC Maastricht, professor van Deursen, hoogleraar Revalidatiewetenschappen in Cardiff (GB), doctor van Baal, Vaatchirurg in ZGT Almelo en doctor Blankevoort, Universitair Hoofddocent bij de afdeling Orthopedie in het AMC. Een hooggeleerd gezelschap dus, vanuit verschillende professies. In de genoemde volgorde wisselde de 'opponent' gedurende zo'n 8 minuten van gedachten met de promovendus over 1 of meerdere hoofdstukken. De vragen waren kritisch, maar naarmate de verdediging vorderde kwam Roelof er steeds beter in. Hij bleef rustig en sprak al z'n kennis aan om de opponenten van de juiste repliek te voorzien. 'Waarom dragen die patiënten hun schoenen niet', 'hoe zit het met die getallen in tabel 2 op pagina 89?', 'in hoofdstuk 2 beweert u dit, maar in hoofdstuk 6 lijkt u toch iets anders te beweren, hoe zit dat?', 'wat is het mechanisme waaronder die wonden ontstaan' en 'heeft de aanwezigheid van het eelt uw resultaten niet sterk beïnvloed?', waren enkele van de gestelde vragen.

Na precies 45 minuten klonk het 'Hora Est' van de pedel en was Roelof 'verlost' van zijn verdediging. De promotiecommissie, bestaande uit de promotor, de begeleiders

van Roelof, de opponenten en de dagvoorzitter, trok zich terug voor beraad. Roelof kon even uitblazen, samen met zijn paranimfen die hem terzijde stonden bij de verdediging. Na 10 minuten kwam de commissie terug en werd de zitting vervolgd met het overhandigen van het doctoraat. Roelof was Doctor Waaijman geworden. Na een mooie lofrede van zijn promotor, professor

Frans Nollet, werd de plechtigheid afgesloten en kon Roelof tijdens de aansluitende receptie de vele felicitaties in ontvangst nemen. Onder het genot van een drankje werd er nog flink nagepraat over de plechtigheid. Voor alle commissieleden had Roelof, fervent Italië-liefhebber, een stuk Parmezaanse kaas ('Fromaggio de Promotio') als cadeau en leuk aandenken aan de promotie.

De bijzondere dag werd door velen gevolgd in de warme zomerzon op een Amsterdams terras. 's Avonds werd Roelof tijdens het feest door vrienden en collega's op passende en ludieke wijze in het zonnetje gezet met enkele spetterende filmvoorstellingen.

Een mooie passende afsluiting van het DIAFOS onderzoek kunnen we wel zeggen. Later dit jaar zal ook Mark gaan promoveren en hopen we op net zo'n geslaagde dag.